

Székesfehérvár és Vidéke

Az újság a 130 éves múltú, azonos címmel megjelent napilap utódjaként a 2013-as Szent István Emlékév eseményeihez kapcsolódva jelenik meg.

Társadalmi, közművelődési és szépirodalmi
KÖZLÖNY

Megjelenés:
minden páros héten, csütörtökön
Székesfehérváron
Ingyenesen terjesztve

MÁRCIUS 15.
Rendkívüli különszám

**Budáról
küldött**

Örömmámorban úszik Pest és Buda

SZABADSÁGOT!!!!

Nem tudom szavakba önteni azt, amit ma én Pesten és Budán láttam és éreztem. Mert nincs rá szó, nincs rá kifejezés, mindarra, ami ott történt, amit ott érzetünk mindannyian, akik a szabadságot áhítottuk egyként. Most mégis megpróbálom gyenge szavakba önteni a történeteket, amelyek láncolata megnyitotta a börtönkapukat is. A történeteket, amelyek a József napi vásárból a szabadságba repítették minket.

Már hallottuk híret a bécsi forradalomnak, és a vásárra igyekvők közül többen is arról beszélgettek, vajon mikor ér el hozzánk is ennek hullámverése, vajon lesz-e valaki, aki kiáll és szabadságot követel nemzetünknek. Aztán nem sokáig kellett várni a válasza.

Ifjak gyülekeztek a Pilvax kávéházban, ott volt Petőfi Sándor, Jókai Mór, Vasvári Pál, Bulyovszky Gyula és még mások is. És csak jöttek és jöttek egyre többen, egyre nagyobbá vált a tömeg. Aztán Jókai emelkedett szólásra, és e szavakat intézte hozzánk:

– *Honfitársaim! Azért gyűltünk itt ma össze, mert elfjött az idő, hogy nemet mondjunk a tehetetlenségnek, a látszatnak, a hazugságoknak. Lépnünk kell, tennünk kell valamit a nemzet érdekében. Mit kíván a magyar nemzet? Legyen béke, szabadság és egyetértés.*

1. Kívánjuk a' sajtó szabadságát, censura eltörlését.
2. Felelős ministeriumot Pest-Budán.
3. Évenkénti országgyűlést Pesten.
4. Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben.
5. Nemzeti őrsereg.
6. Közös teherviselés.
7. Urbéri viszonyok megszüntetése.
8. Esküdtszék, képviselet egyenlőség alapján.
9. Nemzeti Bank.

10. A' katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a' külföldieket vigyék el tőlünk.

11. A' politikai statusfoglyok szabadon bocsáttassanak.

12. Unio Erdélyel!

Beszédét folyamatos éljenzés közepette mondta el, a tömeg lelkesen tapsolt és helyeselte szavait.

Most pedig Petőfi kért szót. Mit szót! Gyűjtő hangú költeményét szavalta el, aminek refrénét egyre többen és többen ismételték utána:

„A magyarok istenére

Esküszünk,

Esküszünk, hogy rabok tovább

Nem leszünk!”

suk a követeléseket és Petőfi versét. Bár voltak, akik először a cenzorhoz mentek volna az írásokkal, ám Petőfi közbeszólt: „Nem megyünk cenzorhoz! Nincs többé cenzor! Irány Landerer nyomdájára!” Micsoda felemelő érzés volt kézbe venni a szabadon kinyomtatott követeléseket és Petőfi újabb remekművét, a nemzet dalát! Boldogan adtuk kézről kézre a hozzánk csatlakozóknak, hogy ők is tudják, mit kíván a magyar nemzet. És ha már sza-

A 12 pontot aláírtatták.

Persze, azonnal a Helytartó Tanácshoz siettünk ügyünkkel, ám ott zárt kapukat találtunk. Végül aztán sikerült bejutnia a küldöttségnek, ám a tanács nem volt hajlandó aláírni a követelésünket. A tömeg egyre indulatosabbá vált, már harcról, fegyverekről beszéltek, miközben Petőfit és Kossuthot éltették. Utóbit már vezérnek is kikiáltották egyesek. Aztán egyszer csak kinyílt a Helytartó Tanács épületének egyik ablaka és egy zászlót lengető ember azt kiáltotta, hogy aláírták a petíciót! Gróf Zichy Ferenc beleegyezett, hogy eltörlik a cenzúrát, a sajtó ellenőrzését a sajtótörvényig egy bizottság látja el.

Nem vetik be a katonaságot ellenünk, a rendet ezentúl a Pesti Polgárőrség fogja ellátni! A hír hallatán Petőfi elküldte magát: „Gyérünk a várbörtönhöz, szabadítsuk ki Táncsics Mihályt!” Több sem kellett a már amúgy is lelkes tömegnek, Táncsics börtönéhez vonultunk. Leírhatatlan volt az erő, amit éreztünk, ahogy a börtön előtt állva követeltük Táncsics szabadon bocsátását. És micsoda pillanat volt, amikor győzött a szabadság ereje, és megnyíltak a börtönkapuk Táncsics előtt! Soha nem felejtethető! Még annyi mindent lehetne írni e csodás napról, de sietek soraimat zárni, hogy a Székesfehérvárott élő magyar testvéreinkhez is mihamarabb eljussanak a hírek, a szabadság gyönyörű hírei, hogy lelkesedésünk adjon erőt nekik is.

Mit kíván a magyar nemzet.

Legyen béke, szabadság és egyetértés.

1. Kívánjuk a' sajtó szabadságát, censura eltörlését.
2. Felelős ministeriumot Buda-Pesten.
3. Évenkénti országgyűlést Pesten.
4. Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben.
5. Nemzeti őrsereg.
6. Közös teherviselés.
7. Urbéri viszonyok megszüntetése.
8. Esküdtszék, képviselet egyenlőség alapján.
9. Nemzeti Bank.
10. A' katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a' külföldieket vigyék el tőlünk.
11. A' politikai statusfoglyok szabadon bocsáttassanak.
12. Unio.

Egyenlőség, szabadság, testvériség!

A tömeg egyre izgatottabb lett, egyre nagyobb mámorban úszott, míg végül valaki elküldte magát: „Menjünk az egyetemhez!” És bizony, így is cselekedtünk. Dalolva, Petőfi sorait skandálva vonultunk az egyetemhez, majd pedig Landerer nyomdájához, hogy nyomtatásban is kézbe vehessük és oszthas-

badság a nyomtatásban, a sajtóban, akkor legyen szabadság a raboknak is! Az egyrehevesebb indulatok kezelése érdekében Klauzál Gábort és Nyári Pált választották szószólónak Petőfiék. Az országgyűlési képviselők a Városházára mentek küldöttségbe, és örömhírral tértek vissza: a Városi Tanács átállt hozzánk!

Hogyan készült a forradalomra? Megszólal Petőfi! - 2. oldal

Föl tehát polgártársak! - avagy fegyverbe nyelvörzök! - 3. oldal

Forradalmi megmozdulások a Belvárosban - csatlakozz Te is! - 4. oldal

Föl tehát polgártársak!

– olvashatták elődeink 136 évvel ezelőtt, március idusán. Rövid és szikáran megfogalmazott hírekhez és írásokhoz szokott szemünknek és gondolkodásunknak talán ma már kicsit nehezen érthető, nehezen követhető, nehézkes megfogalmazású, ámde annál lelkesebb, gyűjtő hangú írást közölt március 15-e kapcsán a Székesfehérvár és Vidéke 1877-ben. Szerzője, egy bizonyos Zámolyi, harcra buzdított. Igaz, nem fegyverrel és nem más népek, vagy éppen a hatalom ellen, hanem a magyar nyelvért, az idegen nyelvek használata ellen.

„...mély fájdalommal kell fölemlíteni azt, hogy e hon fővárosában itt is ott is, de a dúslakodó virilisek mindenhol és mindig idegen nyelven társalognak és hogy a honvédtisztekből is többen német nyelven vitakoznak azon 48-as szent igazságról, melynél fogva, a magyart csak is nemzeti zászló alatt s édes anyai nyelven lehet győző rohamra vezényelni; mély fájdalommal kell fölhoznom azt, miszerint a közös hadseregbeli tisztek is, a magyar ezredeknél német vagy szláv nyelven tanakodnak harci pályájoknak a még mindig sötét homályban borongó babérkoszorú győzelméről...”

Tovább is idézhetnénk a panaszt, ámde nem csak a fővárosiak ellen emel szót Zámolyi, de a helybeliek ellen is:

„... a germanisatióknak állami létünket ve-

szélyeztető, és társadalmi életünket megmélyező ily nemű mozzanatai itt is fordulnak elő szülő városom kebelében, holott e falak között ugyancsak dicső Árpád vérebből származott és legjelesebb királyaink tetemei nyugosznak; a germanisationnak ily nemű vészmadarai fájdalom itt is sipitanak e város falai között, holott e lelkes polgárság a szabadság harcz alatt nemcsak örömmel bocsátá fiait a honvéd zászlók alá, de sőt

maga is fegyvert ragadott a zsoldos had ellen a szabadságért és függetlenségért...”

Vagyis, a fehérváriak is inkább valamely idegen nyelv használatát részesítették előnyben akkoriban – legalábbis, a szerző szerint. Ezért hát

„Magyar! A megváltás szent napjaiból ma éppen a 29-ik derült fel a láthatáron, ébredj és töltsd be azon magasztos hivatást, melyet a magyarok Istene e szent föld elfoglalásakor

reád bízott. A mai dicső nap, szent sugallata mintegy magasztos figyelmeztetés nemzetiségünk fenntartására (...) mert a közösügyes politikának magas, de azért csaknem kézzel fogható szempontjából kinevezett felsőbb állású hivatalnokok elfeladásai maholnap elvezetendek bennünket a germanisatio avagy a panslavismus ama vesztlőhelyére, hová a 17 éves osztrák kormányrendszer rem férfit az üldözések és jogbitorlások istentelen nemeivel sem voltak képesek a nemzetiségére mindig féltékeny és büszke magyar nemzetet hurczolni, int a martius 15-ike. Föl tehát polgártársak! Örkdjünk ezredéves nemzetiségünknek annyi vész és vihar daczára még, mindig büszkén fennálló Diana templomára, nehogy a germanisatio vagy a panslavismus átkos fordulataikkal arra égő üszköt vessenek...”

Sokszor meg kellett már állapítanom régi újságcikkeket böngészve, hogy bizony a világ 100 vagy éppen 136 évvel ezelőtt sem volt más. A problémák is ugyanazok, csak mondjuk, a korhoz igazodva változnak. Hiszen hasonló témájú cikket mi is megfogalmazhatnánk a magyar nyelv védelmében, csak ma nem a germanizáció, vagy a szláv nyelvek ellen kellené szót emelnünk, hanem például az internet szokásaihoz igazodó igénytelenség ellen.

Csitáry-Hock Tamás

Akik a forradalmat megcsinálták...

Manapság divatos kifejezéssel élve 3 in 1. De nem mondjuk, hiszen egyrészt nem csak három az egyben, hanem sok-sok minden egyben, másrészt ünnepről beszélünk, megemlékezésről. Élő történelemóra, ami egyszerre játék, ünneplés, emlékezés, tanulás és a forradalmi eszmék mélyebb megértése, befogadása. A forradalmat immár harmadszor rendezték meg Székesfehérvár belvárosában. És ezúttal is megújult csapattal, hiszen ez is fontos szempont – meséli Pisch Norbert, a szervező ART Kulturális Egyesület elnöke.

– Szeretnénk elérni, hogy ez az interaktív játék része legyen a március 15-i ünnepségnek, és a frissen tartás érdekében arra gondoltunk, hogy minden évben más szereplőkkel adjuk elő, tehát mindenki csak egyszer lehet Petőfi itt, Fehérváron.

– Március 15-e hagyományosan a diákságot megmozgató ünnep, hiszen a város diáksága különféle helyszíneken emlékezik meg róla. Mennyiben mozgatta meg őket ez az egészen más jellegű megemlékezés?

– Talán az is egy plusz varázs az ebben résztvevő fiatalok számára, hogy ez teljesen önkéntes dolog, a szabadidejükben próbálnak, tanulják a szerepeket, hiszen ez az előadás nem önmagától áll össze, kemény próbák vannak mögötte, és utána nagy siker, hogy a végén több ezer ember tapsol, és ez rájuk ösztönzőleg hat.

– És ha jól sejtem, az eszmét is jobban magukénak érezhetik ezáltal...

– Igen, az alapvető gondolatunk az volt, hogy sokkal jobban magukénak érzik a fiatalok ezt az ünnepet, ha nem tankönyvekből ismerik csak a történeteket vagy egy órán tanulják meg, hanem megelevenednek körülöttük az események. Az első alkalommal például próbáltunk titkolózni, a néző nem is tudta, mi fog történni, aztán egyszer csak megszólalt mellette Petőfi,

odament Jókaihoz... Így talán mindenki jobban magának érzi az ünnepet, a történetet.

– Két „forradalmon” van túl az egyesület, mekkora volt az érdeklődés?

– Azt vettük észre, hogy kifejezetten a családok körében volt siker. Olyan dologot tudtunk kitalálni, amivel a családokat szólítottuk meg, és mi ezt fontosnak gondoljuk. Ezt szeretnénk még jobban hangsúlyozni, ezért találtunk ki idén két új programot, az egyik a honvéd hagyományokat segít ápolni, a másik pedig a kézműves hagyományokat. Előbbit egy tiszteletbeli honvédatással próbáljuk színesíteni, a gyermekek egy játékos kiképzésben részesülnek, és ha ezt teljesítik, egy elismerő oklevelet kapnak arról, hogy tiszteletbeli honvédeké váltak. A kézműves hagyományokat pedig úgy kívánjuk ápolni, hogy minden évben szeretnénk egy szakmát jobban megismertetni a gyermekekkel, idén elsőként a pékséget, a kenyérsütést mutatjuk be, sőt, részesei lehetnek a folyamatnak, és a maguk készített forradalmi cipőt haza is vihetik.

Megszólal Petőfi!

Akit egyébként idén Habóczki Máténak hívnak. Ő idézi meg ebben az évben a Nemzeti dal szerzőjét. Csendes, visszafogott fiatalembernek tűnik, ám nyilván a látszat csal, hiszen színpadra készül, elvégezte már a Pesti Magyar Színiakadémiát, és most a Vörösmarty Színházban tanulja a hivatás fortélyait. Ám ha kell, ő is védi a szabadságot, miként Petőfi, aki egyébként alig volt nála idősebb a forradalom kitörésekor.

– A korodbeli fiatalok nagy valószínűséggel nem Petőfi bőrébe bújnának, hanem inkább modernebb hősökre vágyanak, még ha azok nem is valóságosak. Gondoljunk például az akcióhősökre. Persze, örülök, ha tévedek... Petőfi mennyire lehet vonzó szerep ma?

– Abszolút vonzó lehet, ha nem egy múltbeli hősként tekintünk rá, tehát lehetne a ma hőse is, hiszen a szabadságért küzdött és ez a szabadság-elv szerintem mindenkié benne van. Jelenleg önlünkben tartjuk ezt a szabadságot, de ha elvenné tőlünk, azt gondolom, hogy a mai fiatalok köréből is sok Petőfi születne nagyon hamar.

– Ezek szerint te magad is Petőfi vagy.

– Igen, bennem is hasonlóan nagy szabadságélv és tenni akarás tombol, meg persze a fiatalos lendület. Később pedig majd én fogom buzdítani az utánam érkező fiatalokat, hogy küzdjenek és ne adják fel elveiket.

– Tehát könnyű volt azonosulni a szereppel.

– Mondhatni, könnyű, de egyik szereppel sem igazán az, mindegyikkel meg kell dolgozni és soincs kész, de közel áll hozzám ez a karakter.

– Azért ha belegondolok, nem sokkal vagy fiatalabb Petőfinél. Gondolkoztál azon, hogy hasonló helyzetben miként cselekednél?

– Valóban négy-öt évvel vagyok fiatalabb, mint ő volt akkor, és valószínűleg ugyanazt tenném, mint ő, persze, verset nem tudnék írni, de mindenképpen próbálnék valamit tenni. Lehet, hogy nem lennék ennyire vezéregyéniség, hanem inkább a háttérből irányítanám dolgokat, visszahúzódnék lennék, de ha abban a helyzetben lennék, biztosan az elnyomás ellen, a szabadságért harcolnék én is.

Kereste Petófit

És meg is találta. A költő szerepét megformáló fiatal, mint ahogy a többi főszereplőt is minden évben Kozáry Ferenc színművész választja ki, no és természetesen ő is gyakorolja be velük az „előadást”.

– A fiatalok nagyrészt újak, a főszereplők pedig teljes mértékben kicserélődtek. A hangerejük és a lelkesedésük az eddigiek közül a legjobb. Ahogy először szemben álltam velük és az a negyven-ötven szempár rám nézett, sokkal nagyobb aktivitást láttam bennük. Nézőként jó részüket már tavaly is ott volt, és azért is jöttek, mert megirigyelték, hogy a többiek dolgoznak benne. Ami még nagyon fontos, hogy a Kodály Zoltán Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola vállalta, hogy mintegy húsz fiatallal vesz részt a programban, valamint sok rokont is sikerült megnyernünk. Tehát a szereplők testvérei, szülei közül is többen ígérték, hogy jönnek és énekelni fognak.

– *Tehát elégedett vagy a felkészüléssel...*

– Így van, elégedett vagyok. És annyit még fontos hozzátennem, hogy abban léptünk előre, hogy a hat főszereplő közül négyen színészképző iskolába járnak. Ők tehát hivatásos színészek akarnak lenni, őket jobban tudom „fanatizálni” és instruálni, mint a többi szereplőt.

Nemzeti dal.

Talpra, magyar, hi a' haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk vagy szabadok?
Ez a kérdés, válaszokat! —
A' magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Rabok voltunk mostanáig,
Kárhozottak ősapáink,
Kik szabadon éltek haltak,
Szolgaföldben nem nyughatnak.
A' magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Sehonnai bitang ember,
Ki most, ha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongy élete,
Mint a haza becsülete.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Fényesebb a' láncznál a' kard,
Jobban ékesíti a' kart,
És mi még is lánczot hordtunk!
Ide veled, régi kardunk!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

A' magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy híréhez,
Mint rá kentek a' századok,
Lemossuk a' gyalázatot.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Hol sírjaink domborúlnak,
Unokáink leborúlnak,
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Petőfi Sándor.

1848. március 15-én levitték a főtérre
a magyarok szabadság-éneke.
Petőfi Sándor

Többet ad

Mert nem hagyományos megemlékezés, hanem közvetlenül is részese lehet az eseményeknek, kicsit átélve a forradalmi hangulatot, a történelmi pillanatokot. Amiből aztán tanulni is lehet – vélekedik Cser-Palkovics András polgármester.

– Szándékos volt, hogy megpróbáljuk családi programmá tenni, sok fiatalot megmozgatni az ünnep keretében, hiszen talán az egyik legfiatalosabb ünnepünkről beszélünk, éppen a történelmi események és az azokban résztve-

vők okán. Jó volt látni az előző években, hogy sokan jöttek el ily módon ünnepelni, 2-3000 ember vett részt a megemlékezésen a belvárosban az elmúlt két évben. Azt hiszem, egy ilyen ünnepség keretében ez szép számmal mondható. Ez a program, amit elkötelezett fehérváriak megálmodtak évekkor ezelőtt, a keretét és lehetőségét adja meg annak, hogy mindenki jól érezze magát ezen a szép családi ünnepen. Láthatólag az elmúlt években ez sikerült, sokan jöttek el, ami azt mutatja, hogy igény van rá. Tehát meg kell adni a lehetőséget, de szükség van az igényre is.

– Ugyanakkor azt hiszem, hogy egy ilyen esemény többet adhat, mint egy hagyományos ünnepség.

– Én is úgy látom, hogy jobban meg lehet mozgatni az embereket, valószínűleg azért, mert többet ad nekik, hitelesebb, a hagyományokat talán jobban tisztelő megemlékezés ez. A beszéd kötött műfaj, míg itt színjátszókkal el lehet játszani olyan eseményeket, amiket mindenki tanult az iskolában. Most szabad téren, a gyönyörű belvárosi épületek bevonásával egy látványos produkciót sikerült létrehozni.

Vállaljuk adásmínőségű rádiós spotok, televíziós referencialemezek, PR cikkek, honlapok, hirdetések, kiadványok, arculatok, kiállítási standok, roll up-ok elkészítését és kivitelezését

Kérje árajánlatunkat telefonon vagy e-mailen:
22/781-030 vagy albacivilmedia@gmail.com

AGM
ALBA CIVIL MÉDIA
Szociális Szövetkezet

Közhirre tétetik!

József-napi vásár kezdődik kilenc órakor a Városház téren. A délutánig tartó forgatagban kiváló minőségű portékákkal várják a kézművesek és árusok a fehérvári közönséget! De nem csak árusok, hanem vásári mutatványosok is várják a nagyérdeműt, sőt, lesz zene és tánc is az Országalmánál.

Bátor vitézek kerestetnek! Az önkénteseket Városházával szemközt várják, és ha az ifjak kellő bátorsággal és ügyességgel teljesítik a kiképzési feladatokat, honvéddé avattatnak. Erről pedig egy írást a kezükbe kapnak.

Lovas huszárok vonulnak fel a Városház téren, amidőn a város polgármestere és a megye közgyűlésének elnöke köszönti az ünneplőket. Az egybegyűltek a beszédek elhangzása után az Oskola utcán át az Ady Endre utcai Fekete Sas Szállóhoz vonulnak, ahol koszorúkat helyeznek el a forradalom hőseinek emlékére.

Forradalmi cipóval várják az éhes fehérváriakat a Hiemerház mellett. Jöjjön mindenki, aki látni szeretné, hogyan lesz a lisztből finom, friss, ropogós forradalmi cipó. Sőt, nem csak látni lehet, de akár saját kezűleg meg is sütni, aztán pedig hazavinni a családi ünnepi asztalra.

Garantált szórakozás 2 órában az egész családnak, a klasszikus cirkusz világában!

HUNGÁRIA NAGYCIRKUSZ

**SENZÁCIÓ! INDIAI ELEFÁNT A PORONDON!
BENGÁLI TIGRISEK ÉS OROSLÁNFÓKÁK!**

holland fríz lovak, púpostevék, lámák,
közkívánatra a HALÁLKERÉKBEN
légtornászaink Carlos és Fernando!
Műsorunk humoráról Mr. Gerald, cirkuszunk bohóca gondoskodik!

SZÉKESFEHÉRVÁRON AZ INTERSPAR MELLETT!

Előadások:
márc. 15-én: 15 és 18 órakor,
márc. 16-án: 15 és 18 órakor,
márc. 17-én: 11 és 15 órai
kezdettel.

A Székesfehérvár és Vidéke terjesztési pontjai:

67 Étterem & Bistro - Jókai u. 1-3.
Aranybulla Könyvtár - Kőfém ltp. 1.
Árpád Fürdő - Kossuth u. 12.
Árpikép Galéria - Kossuth u. 3.
A Szabadművelődés Háza - Fürdő sor 3.
Budai úti könyvtár - Budai út 44-46.
Cafe el Burrito Gris - Fő u. 11.
Caffé Mauro - Kossuth u. 4.
Castrum Lovagi Étterem - Várkörút 3.
Corvinus Cafe - Országzászló tér 1.
Depónia Kft. - Sörház tér 3.
Fehérvári Civil Központ - Rákóczi út 25.
Fejér Megyei Művelődési Központ - III. Béla király tér 1.
Fejérvíz Zrt. - Király sor 3-15.
Flaschner műközőrész mester - Juhász Gy. u. 1.
Gárdonyi Géza Művelődési Ház és Könyvtár - Sóstó 1.
Gazdaság Háza - Hosszúsétátér 4-6.
Hiemer-ház - Oskola u. 2-4.
Hermann László Zeneiskola - Városház tér 3.
Hetedhét Játékmúzeum - Oskola u. 2-4.
Hold Antikvárium - Vasvári P. u. 3.
Jázmin Teázó - Fő u. 13.
Karsai Zrt. - Alba Ipari Zóna
Kavalkád Music Pub - Várkörút 19.

Kirst Optika - Kossuth u. 14.
Kodolányi Étterem - Szabadságharcos út 59.
Kodolányi János Főiskola - Sörház tér 1.
Lorenzo Étterem - Fő u. 5.
Macher Kft. - Sóstói út 1.
Megyeháza - Szent István tér 9.
Menta Cafe and Lounge - Koronázó tér 3.
Papírgaléria - Oskola u. 11.
Pátria Kávéház és Étterem - Városház tér 1.
Pelikán Galéria - Kossuth u. 3-13. udvara
Petőfi Kultúrtér - Arany J. u. 22.
Picur Büfé - Csala
Polgármesteri Hivatal - Városház tér 1.
Prága Söröző és Kávézó - Fő u. 1.
Semiramis kávézó - Mátyás király körút 1.
Szent István Király Múzeum - Fő u. 6.
Szent István Művelődési Ház - Liszt F. utca 1.
Táncház - Malom u. 6.
Tóparti Gimnázium - Fürdő sor 3.
Vajda János Könyvesbolt - Fő u. 2.
Városi Képtár - Deák Gyűjtemény - Oskola u. 10.
Vörösmarty Mihalý Könyvtár - Bartók B. tér 1.

És természetesen a lista folyamatosan bővül. Ha Ön is szeretne csatlakozni, keressen bennünket elérhetőségeinken.